

ODGOVORNI UREDNIK SPOROČA BRALCEM

Pred mano je 1. številka VICEVERSE Slovenskih psihiatričnih publikacij, ki nosi datum marec 1992. Tako je med njo in današnjo 50. številko 14 let in šest mesecev dolgo obdobje.

Publikacije smo se lotili, ker so drugi »pomembnejši« v medicini, vihali nos nad uspešnostjo raziskav v psihiatriji, zlasti nad skromnostjo našega pojavljanja s strokovnimi objavami. To seveda ni bilo res: glede na to, kar smo takrat zmogli, smo bili v »zlati sredini«. Mnogo jih je bilo še za nami. Ker pa smo želeli, da se nas sliši in bere, smo se odločili z časopis, ki bi imel svoje mesto v celotni slovenski psihiatriji. Zato smo naprosili prim. dr. Jožeta Felca za glavnega urednika in idrijsko bolnišnico za slovensko središče objavljanja in sporočanja. Burna dogajanja na začetku devetdesetih so spremenila načrte, publikacijo je prevzel Republiški strokovni kolegij za psihiatrijo, odgovorni urednik z vso- tehnično, finančno- skrbjo za izdajanje pa je ostal v Ljubljani...

Publikacije te vrste imajo navadno konvencionalna imena: časopis ta in ta, acta ta in ta...Ko smo se hoteli izogniti preveč ustaljenim nazivom, so nekateri kolegi predlagali VICEVERSO. Ime na nek način simbolizira naše srečevanje z izkrivljenim, obrnjenim svetom psihopatologije, veliko stvari je obratno res, če zremo nanje iz realnosti, čas je torej, da jih »viceversno« postavimo na pravo mesto. Pohvaliti je treba duhovitost kolegov, saj smo se izognili slepemu ponavljanju drugih, ki tudi publicirajo v medicini. S podnaslovom »slovenske psihiatrične publikacije« pa smo VICEVERSI utrdili njen namen in pomen.

VICEVERSA je v teh letih objavila množico strokovnih člankov. Prešteli bi jih preko 1000 strani, kar zajeten učbenik. Ne sprejemam morebitnega očitka, da smo v VICEVERSI objavljali pretežno sponzorska priporočila o posameznih zdravilih. Če kritično premotrimo objave, najdemo nekako polovico sponzoriranih in drugo polovico originalnih prispevkov. Sicer pa je bil namen v informiranju in izobraževanju, zato so bile predstavitve novih in uporabljenih zdravil še kako na mestu. Med članki pa je vendarle tudi nekaj takšnih, ki se jih ne bi branile revije z višjim pragom zahtevnosti.

O odmevnosti in uporabnosti VICEVERSE sem izvedel večinoma le posredno. Morda po tem, ko so se mnogi oglasali z željo, da bi prišli do publikacije, ker jim je način kolportaže po ustanovah ni vedno zagotavljal? Ali skromna pohvala tega ali onega izmed kolegov? Veliko zanimanje zanjo pri medicinskih setrah in drugih sodelavcih? Uvrstitev Viceverse v biomedicinsko zbirko in med bibliografijo avtorjev na COBISS?

VICEVERSA s svojo visoko številko naj bi bila slovo. Nekateri v stroki razmišljajo o psihiatrični reviji. Ogovorni urednik jim čestita in jim zaželi na težki in strmi poti do tega cilja obilo poguma. Nekaj želja je še ostalo na njegovi mizi. Zato je pričakovati krajše »prehodno obdobje«, ko bi v okviru »stare« VICEVERSE še objavili nekaj

gradiva, ki so ga pripravljene podpreti naši sponzorji. Morda eno, dve ali celo tri številke.

Sledila naj bi moja zahvala. Ne bom jo izrekal, vrata so še vedno odprta. Ne bom pa pozabil prijazne besede za tvrdko Eli Lilly, ki je z neobvezujočo donacijo Ustanovi za razvoj slovenske psihoterapije omogočila natis 50. številke in ji s tem dala poseben, svečan poudarek. V sponzorstvu se ji je pridružila tudi tvrdka Novartis pri publiciranju dveh člankov ustrezne vsebine.

Morda bo VICEVERSA še živela, ali pa znova zaživela tudi v naslovu nove revije ali drugih publikacij, z enako s plemenitim namenom informirati ter izobraževati.

*Prof. dr. Miloš F. Kobal, dr. med.
Odgovorni urednik*